

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego K. Z.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonego K. Z. z dnia 22 lutego 2016r. i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Komendy Powiatowej Policji w D. z dnia 16 lutego 2016r., l. dz. G- (...) - (...), o odmowie wszczęcia dochodzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2016r., l. dz. G- (...) - (...), funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w D. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wprowadzenia w błąd w dniu 18 stycznia 2014r., w D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 649, 99 zł, przy sprzedaży tabletu L. (...) 3G 59- (...), co do pojemności dysku twardego tego urządzenia i wydania go nabywcy z deklarowaną pojemnością 4 GB, podczas, gdy pojemność ta wynosiła 1 GB, na szkodę K. (powinno być K.) Z., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. Jako podstawę prawną wskazano art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w ustawowym terminie pokrzywdzony K. Z.. W uzasadnieniu swojego zażalenia skarżący przedstawił historię przebiegu reklamacji w sklepie i w zarządzie spółki (...). Ponadto zarzucił funkcjonariuszowi prowadzącemu postępowanie wyjaśniające pominięcie wniosków dowodowych zgłaszanych przez pokrzywdzonego, w postaci „zdeponowania przedmiotowego tabletu”, a przy podjęciu decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia – pomijanie „ewidentnych dowodów i ignorowanie elementarnych procedur”. Skarżący zarzucił też autorowi decyzji odmownej, że „nie przeprowadzono żadnej decyzji procesowej”. K. Z. ocenił zaskarżone postanowienie jako „całkowicie bezzasadne” i stwierdził, że zażalenie „zasługuje na rozpatrzenie”.

Prokurator Rejonowa w D. przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniosła o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonego, podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej w D. iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę skarżącemu, że funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w D. prowadził postępowanie sprawdzające, mające na celu ustalenie, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania przygotowawczego, czyli dochodzenia. W ramach postępowania sprawdzającego nie przeprowadza się żadnych

czynności procesowych wymagających sporządzenia protokołu, z wyjątkiem zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz, w miarę potrzeby, przesłuchanie osoby zawiadamiającej w charakterze świadka. Dopiero, kiedy tak uzyskany materiał pozwala na stwierdzenie, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wydaje się postanowienie o wszczęciu dochodzenia lub śledztwa. W tym zakresie prowadzący postępowanie sprawdzające funkcjonariusz postępował zgodnie z obowiązującą procedurą i nie naruszył prawa.

Również właściwie prowadzący postępowanie sprawdzające funkcjonariusz KPP w D. ocenił zebrany materiał, stwierdzając, że brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia w sprawie oszustwa na szkodę K. Z..

Przestępstwo oszustwa polega na tym, że sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27.10.1986r., II KR 134/86, OSNPG 1987/7/80). Kodeks karny nie określa sposobów wprowadzenia w błąd innej osoby. Może to być osiągnięte przez sprawcę słowami, pismem, gestem. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą faktów konkludentnych, np. przemilczenia.

Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć tych okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na decyzję pokrzywdzonego o rozporządzeniu mieniem.

Tylko powyższe okoliczności mogą być brane pod uwagę przy karno-prawnej ocenie zachowania sprawcy zaistniałego czynu. Zdaniem Sądu, prowadzący postępowanie sprawdzające funkcjonariusz zasadnie ocenił brak jakiegokolwiek podstępnego działania przedstawiciela spółki (...) przy zawarciu umowy kupna sprzedaży tabletu. Również pokrzywdzony nie wskazał na taką okoliczność. Nie można traktować jako podstępnego działania „zadeklarowania w dokumentach pamięci 4 GB”, mimo, że tablet „widzi” ok. 1 GB tej pamięci (nota bene - po roku i 8 miesiącach użytkowania). Nie można przy tym pominąć faktu, że pokrzywdzony, jak sam stwierdził, z wykształcenia jest „inż. elektronikiem, automatykiem, informatykiem”, wobec czego w przypadku wątpliwości mógł bez najmniejszych problemów przy zakupie tabletu uzyskać informacje, czy dodatkowy obszar pamięci jest zajmowany przez aplikacje, a tym samym pojemność użytkowa ulega zmniejszeniu od pojemności, w jaką wyposażony został sprzęt fabrycznie, tym bardziej, że z dokumentu fabrycznego produktu, dołączonego przez K. Z. do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jednoznacznie wynika rozróżnienie na (...) memory” (pamięć operacyjna) i „S. capacity” (pojemność pamięci). Zarzut podstępnego działania i oszustwa w tej sytuacji jest zupełnie bezpodstawny. Sąd nie dopatrył się też jakiegokolwiek „falszerstwa opinii”. Jeśli bowiem strona umowy cywilno-prawnej uważa, że otrzymała produkt niezgodny z ustaleniami umowy, może wystąpić na drogę postępowania cywilnego i czyniąc zarzut, że druga strona nie wywiązała się z tej umowy wydając towar niezgodnie z treścią umowy, żądać właściwego wywiązania się z niej lub żądać zwrotu pieniędzy, natomiast w ramach postępowania karnego dokonuje się wyłącznie oceny karno-prawnej mającej na celu ustalenie, czy w zachowaniu ewentualnego sprawcy, stwierdzić można znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. Takich znamion prowadzący

postępowanie sprawdzające nie stwierdził i zasadnie odmówił wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

Nadto Sąd zwrócił uwagę, że towar w postaci tabletu spółka (...) zakupiła u producenta, firmy (...), która to firma wyposażyła towar w dokument fabryczny z zapisem parametrów technicznych i towar pakowany przez producenta został przesłany przez dystrybutora w celu dalszej sprzedaży detalicznej. Ta okoliczność również nie pozwala na przyjęcie zamiaru wprowadzenia kupującego tablet w błąd przez sprzedającego w sklepie przedstawiciela spółki (...), bowiem w punkcie sprzedaży (...) spółki (...) ani nie przepakowano towaru, ani nie ingerowano w dokumenty fabryczne producenta.

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją, których mogłoby być uchylene zaskarżonego postanowienia. Zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla wszczęcia

postępowania przygotowawczego. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność